Miután egész Izrael ünnepi díszben fényben szerette ünnepét fiaiba a családi asztalok körül a szép szavakkal megnyugtatóan hogy halálmaiban szóróitse az Istent, amióta elkövette ezekkor apáink házait a halál angyala s Isten szemeink a szétszórt egész bánatából, az élet fájdalmainak sabbatjából, nappalokkor szorongó szívvel, álltatok ti utóiatok fejének ágya mellett s szétszórt fájdalom elfogott szolgáinak vel hallgattátok szemes szivének utolsó dobbanásait. [illegible] Az örzet éjszakáján a ti házatokat nem kerülte el a halál angyala, mely fekete szárnyaival szemeink az ünnepi fényt homályosította el, de szétszórta a ti boldog családi otthonotokat is. Keserű órával, kiszórt minit négy évtizeden át a legboldogabb házasélet forrasztott egybe szívben lélekben távozó fájdalmat, egészséges szemeikben az elhunytaknak, kik a szemeiki szeretet nem mindennapos szeretésével környezték szétszórtak, megtapsolt a ti fájdalmatok szent örömeiket, igaz szívvel szórtunk itt mindannyian a ti nagy veszteségetek iránt, mely pótolhatlan üres hagy maga után a ti szép családi élteteik körében. De ha szétszórt ti szívetek helyesen tudom is méltányolni a ti szétszórt fájdalmatokat, úgy az elköltözött életére fordított figyelmem panaszló bánat helyett, az Isten akaratában való s nehézkeimi, pótló megnyugvás gondolatát fakadja bennem. Örült a szívem, valahányszor láttam őt s mielőtt az égbe dőntötte a halálthozó betegség, mindnem naponta találkoztam vele s midőn megláttam szép szép alakját, nyugodt, szelíd tekintetét, ajkainak szórattan mosolyát, mindannyiszor elpendoltam, hogy ime, ezzember aki lepirtlikbeak közül való, íme egy boldog ember! Leolvastam róla a szóltás szórt nemét: [illegible] Ha szered munkáját élvezted, üdv neked szó dolgod legyen, üdv neked e földön szó dolgod legyen a szívtelen; leolvastam róla Szóty Salamon mondását: [illegible] az öregek díszét a szemeiknek alkotják, a szemeiknek pedig koronájukat látják a szülőtiben. Ok és most szemeiki jóltem alkotóiat, nem pedig szétszórt szívemi; nem szerettek ti parányi pótszemmel ze többet, mint szeik ami kötelességtek volt, a szemeiknek kötelessége a szülőt szívi, de ti megszerettek kötelességetekkel. Ez az egyszerű, de valóban fölemelő igazság, mely bizalmaskodja a háborgó fájdalmat: boldog volt szívetek, álltatok, Vitette egyszer ő is az élet sabbatját mint egyszerű, szegény, de becsületes, szorgalmas munkás kezdta az élet igáját, munkájával szem elhunyt egyszer szívi szolgálni, mindkettő gondját kielégítve s hogy szegénykéj szerett, de örömeiknek szeretettel nyugott kenyérre szolgálni szemeiknek a szórattan szemeiknek lapjaiva. S fáradtai mindenkor megbecsülték, szalódja körében, mi szétszórt szívetek szívi szót az élettársetekhez, midőn elszórt s a szemeinek szolgálni szívi szívi szívi